

POKROK ZÁPADU

Založen 1871.--Ročník XXXIII. OMAHA, NEBR., VE STŘEDU, DNE 30. SRPNA 1905.

ČÍSLO 5.

Z AMERIKY

Z Washingtonu.

Týdenní správa o stavu úrody.—
Korná ve výborném stavu. Za to však pšenice neuspokojuje.

Vládní povětrnostní stanice přináší následující zprávu o stavu úrody: Během týdne končícího 21. srpna střední a západní Texas zakusil neobyčejné horko, a neobyčejně chladné počasí panovalo v Novoanglicku a severních částech středně-atlantických států, na ostatních místech teplota byla příznivá. Deště byly nadbytečné a škáznosné v Dakotách a Minnesotě a také v částech jezerních krajů, v jiho atlantických a pozálivských středních státech a ve Floridě. Deště jest nevyhnutelně třeba ve větší části Texasu, v částech Kansasu a celkově v středních a jižních okresech Skalských vrchů a v Oregonu. Mrazíky — způsobivší menší škodu — udály se 16. srpna v Montaně a Idahu. Před tím označený výtečný stav kukulice zůstal všeobecně ve všech státech kukulicí rodících a také na atlantickém pobřeží a v okrese východním při zálivu. Větrné bouře sporáděly značně kukulice v Nebraska, Missouri, Arkansasu a Ohio. V některých okresech v Kansasu a všude po celém Texasu osení to potřebuje déšť. Sklizeň, stohování a mícení jarní pšenice v nížinách v severní části pásma jarky, kde zrno je již úplně zralé, bylo přerušeno v první části týdne, neboť pole byla příliš rozmočena pro sekačky. Místní bouře v Sev. Dakotě a v severovýchodní Jižní Dakotě zavinily, že většina obilí lehla. Uspokojivé množství sklizně se očekává v jižní části. Stesky na scvrklou pšenici jsou všeobecně z Washingtonu a záp. Oregonu. Ač bavlna se polepšila v částech středního a západního okrsku, úroda její jako celek se pokazila, což jest zvláště pozoruhodné ve východních okresech. Rez a lehání jest značné po celém pásu a suché, horké počasí ukázalo se škodlivým ve větší části Texasu, kde předčasně praská, ale bavlnových pilousů ve státu tom, jak je pravidlem, ubývá. Bavlník se zlepšil v Arkansasu, v některých severovýchodních okresech Texasu, v částech Louisiany, sev. Alabamy a na některých místech v Jižní Karolině. Sbírá se všeobecně v středním a jižním Texasu a v jižní části východního okrsku. Mokré počasí ukázalo se škáznosným pro tabák v Ohu a Indiane, ale většina zpráv o tomto druhu rostlinstva je příznivá, zlepšení v Kentucky, v středněatlantických státech a Novoanglicku se pozoruje. Ne nastala zlepšení ve všeobecných výhledcích na úrodu jablek, téměř všechny správy poukazují na horší úrodu. Mnoho střížností na hnilobu brambor dochází z jezerních krajů a ze severní části středně-atlantických států, ale správy z Missourického a středního Missisippického údolí jsou příznivé. Oraň pro podzimní setbu neobyčejně dobře pokračovalo, páda jest ve výtečném stavu téměř ve všech krajích na východ od Skalských

Nebezpečí žluté zimnice stále hrozivé.

Následkem parných dnů přibývá neustále nemocných na zhubnou tuto nemoc, panuje ale naděje, že během měsíce podaří se v New Orleansu šíření se této epidemie značně omeziti. Městská rada obrátila karantenní opatření dosavadní. Všechna větší města a městečka ve státu položila karantenu proti New Orleansu a nepustila z něho nikoho na svou půdu. Nyní položena karantena proti všem městům venkovským a nikdo z nich nesmí do New Orleansu, leč by se podobil karantě. Po venkově jest tolik náklady, že se hlavní město bojí, aby nebyla ještě přinášena do něho z venkova. Měla býti už divadla otevřena počátkem září, ale nebudou, leč až za měsíc až bude nákaza slabší.

Živelní pohroma.

Z Trinidad, Colo., se oznamuje, že se tam minulý čtvrtek udála průtrž mračen, při čemž přišlo 21 lidí o život. Všichni utonuli byli Italové, pracující v dolech a jejich rodiny. Odbočka dráhy Colorado & Southern byla odplavena a žádnost o pomocný vlak nemohlo býti vyhověno. O desáté hodině večer dráhy, vedoucí k postiženému městu, byly strhány. Brzo na večer nastala prudká bouře. Dva mosty dráhy Colorado & Southern mezi Trinidad a Berwind byly odplaveny a brzo na to kaňonem připluly trosky z domů, ukazující, že tyto byly zničeny. Dosaď mrtvoly utonulých nalezeny nebyly. Delagua kaňon jest úzký a dolů bylo as padesát malých donků s každé jeho strany. Dno kaňonu bylo používáno za hlavní ulici v hornickém tomto táboře.

Nový lék.

— Dr. John F. Russel, před stavený nemocnice Postgraduate, v New Yorku oznámil v těchto dnech, že našel bylinnou šťávu která najisto léčí suchotinou a žádný ještě, kdo počal ji užívati, nepodlehli nemoci, ale uzdravil se, aniž by se mu nemoc byla vrátila. Léčba jest prý jednoduchá. Lékař přidal se k náhledu, že suchotě jsou nedozrívající plíce a snažil se nalézt pro ně živitelskou látku. I počal míchat různé zahradní zeleniny, drobiti je, uváděti je na kaši a pak z nich šťávu vymáčkával a šťáva ta jest lékem a živitelem plíc. Míchá pro docelení šťávy cibuli, řepu, tuňáky, zemčata, zelí, celer, sladká zemčata, jablka, ananasy, mrkev, rebarboru, rajská jablčíčka, špenát, fetkvičky, zelené boby, a zelený hrášek v luskách. Těchto zelenin všech užívá se syrových nebo vařením ztrácí se z nich uzdravovací vlastnost.

Fialovy zkušenosti během nezdárné výpravy k severní točce.

Anton Fiala z Brooklyna, N. Y., vádce Zieglerovy výpravy na vyhledání severní točny, jejíž členové byli zachráněni před hroziící jim zhubnou pomocnou loď Terra Nova, vedenou kapitánem W. S. Champem, tajemníkem nedávno zemřelého Williama Zieglera, jenž na výpravu peníze poskytl, vrátil

do Soustátí a přibyl 22. srpna do Hullu v Anglii ještě dříve nežli Terra Nova, již očekávají až později. Kraján náš p. Fiala vypravoval o svých zkušenostech následovně: Naše výprava k nalezení severní točny byla zase jednou z veliké řady nezdárných výprav na vyhledání severní točny, ačkoli můžeme za to míti, že tři rozhodné pokusy dostati se co nejseverněji v ledových mořích posledně provedené byly do jisté míry zdárné. Ačkoli veliká otázka severní točny zůstává dosud nerozluštěna, přinesli jsme s sebou přece mnohá udání, která budou míti vědecké ceny, neboť jsme prozkoumali a vyměřili souostroví od země Prince Rudolfa až po předhoří Flora, při čemž se nám podařilo objeviti čtyři nové průplavy a tři velké ostrovy. Když jsme se dostali až k stupňům 79.57 severní šířky a 38.57 západní délky, byla cesta před námi zatarasena velikými ledovci a tu jsme se rozhodli, že si cestu proklesáme při 48. stupni západní šířky. Byli jsme tu uvězněni po čtyři dny a počali jsme drtiti ledu stělnou bavinou. Ku konci srpna 1903 dostali jsme se do zálivu Teplického, nejsevernějšího to přístavu na zemi Franciiska Josefa, kde jsme založili si stanici základní a tábor. Amerika měla veliké potíže pak a měla to štěstí, že vyvázla velikému nebezpečí 22. října 1903, když se v prouděch mořských utrhla a byla zanášena do dálky, avšak byla nazpět přivedena ku svému kotvišti, kde ale za měsíc byla rozdrce na ledovými kry. Zbudovali jsme si přístěší na břehu a členové výpravy měli plně ruce práce po celou zimu s připravením výpravy po saních na vědeckou a výzkumnou cestu, v čemž však nám mnohé a dlouhé bouře byly překážkou. První výprava na saních vydala se na cestu 7. března 1904, avšak byla přinucena k návratu v následek toho, že několik její členů bylo poškozeno na těle, když se dostali až k předhoří Flora, k čemuž spotřebovali 16 dní. Když nám nepřicházela žádná záchrana a pomoc a bylo už září v r. 1904, vydal jsem se na cestu s W. J. Petersem, spolkový zeměvědeckým měřicem, s malou výpravou na saních k základní naší stanici, kam jsme se dostali 22. listopadu 1904. Cesta naše byla velmi zajímavá a nebezpečná. Když jsme jeli po ostrovu Hooker, spadli dva z našich lidí do propasti nejméně 60 stop hluboké, kde byli sevrnutí ledu jako mezi zděma. Jejich vysvobození bylo spojeno s velkým namáháním a obtížemi a jeden z nich byl tak zraněn, že musili jsme jej přivázati k saním. Přišedše k základní své stanici, shledali jsme všechny členy tam zanechané při dobrém zdraví až na jednoho Nora, jenž byl zemřel. Činili jsme hned přípravu k nové výpravě k severu po saních, avšak povětrnost byla nepřipravivá a zdržela nás až do 16. března 1905, kdy se družina vydala po ledech. Postupovali jsme velice zdlouhavě, neb ledy byly drsné a mužstvo musilo napřed tedy ledy sekati, aby cestu připravili pro saně a pak se teprv mohlo jíti dále. Pak přišla povětrnost mírná a teplá, spojená s mlhami, což nám bylo zase překážkou v pokračování. Po dva dni a tři noci měli jsme teploty 34 stupňů nad nulou, když jsme očekávali, že bude povětrnost stále

ještě pod nulou. Led pod stany našimi stále praskal a pukal. Za těchto okolností a při neustále větším potřebě, abychom převezli nějaké zásoby potravin pro mužstvo, čekající u předhoří Flora, a když jsme ještě ztratili několik psů, musil jsem se vrátiti. Cesta k jihu byla ještě obtížnější, nežli ona k severu, na štěstí však opět teplota poklesla pod bod mrazu a tak nám bylo možno dostati se přes některé otevřené mezery a ledovce a dostali jsme se do tábora Abruzzie 1. dubna. Dne 30. července jsme dostali zprávu, že přibyla záchraná loď pro nás a musili jsme se vydati na cestu přes dvacet mil dalekou po špatném a drtícím se ledu, abychom se dostali k Terra Nova ku svým zachráněncům.

Dobrodružná žena.

Ellen Glennová, jinak Ellis Glenn, pověstná žena i muž, jednateřka šicích strojů, holčička, sklepnice, pozemková jednatelka, papírovač, podvodnice a i dobročinka, opět se objevila na veřejnosti. Dopustila se podvodu v pozemkovém přenosu v okr. Clare v Mich. Štěpán A. Lockwood, místní obchodník, byl obizen o \$2,500. Papíry prodej ten uskutečňující byly shledány padělanými. Glennová přenos vyjednávala, ustrojena v mužských šatech, jako pozemkový jednatel. Byla zatčena a seznána, že jest ženou. Obyvatelé městečka byli nemálo překvapeni, ježto stavěla se za vzorného muže a měla přístup do nejlepší rodin, v nichž se kořila krásným dívkám. Ellen Glennová poprvé objevila se v novinách r. 1899, když byla zatčena v Hillsboro, Ill., pro podvod, také přestrojena za mužského. Tehdy byla zasnoubena s krásnou dívkou, sleč. Ellou Dukeovou z Butler, okres Montgomery, Ill. Nikdo tehdy neměl tušení, že by byla ženou, tak dovedla se přetvářati. Otec slečny Dukeovy za ní podepsal záruku, když byla zatčena a v rodině Dukeově zacházeno s ní právě tak přátelsky, jako před tím než byla zatčena. Zůstala u nich až téměř do dne, kdy měla býti svatba. Odjela odtud do St. Louis a došlo odtud psaní, že utonula. Když rodina Dukeova ani úředníci okresu Montgomery nemohli se dopátrati podrobnosti, domnívali se, že "mladý muž" stal se obětí zločinu a ihned zavedli pátrání. Její obrázek v oděvu mužském byl daleko široko uveřejněn a upozornil i úřady v záp. Virginii, kde pro stejný zločin bylo po ní pátráno. Po dlouhém hledání nalezena jako muž Ellis Glenn v Paducah a přivezena do Hillsboro, aby se zodpovídala z obžaloby proti ní vznesené. Vystupovala opět jako muž a dovedla Dukeovy okouzlit, že jí zůstali přáteli a byli posledními, kteří uvěřili, když z podvodu byla usvědčena, že by byla ženou. Byla poslána do Chester, kde její pohřbí poznáno, ale ona dovedla to opět vyvrátiti slečně Dukeové a ostatním. Vrátila se znovu do Hillsboro, by byla znovu souzena na žalobu, k níž dříve se přiznala, tentokráte jako žena, aby přijala lehký trest. Změnila však svůj úmysl a prohlásila, že jest nevinou. V době té vyvolána proti ní žaloba v Záp. Virginii, kde celou řadu mužů podvedla a byla preto do státu toho dopravena. Tam po

tuhém právním boji, jenž trval téměř pět let, zvítězila na technickou chybu a byla propuštěna. Ač svobodu vydobyla, tajemství, jež hall skutečnou její totožnost, jest právě tak hluboké, jako kdy před tím a mate hlavu úředníkům i těm, s nimiž se seznámila. Sama vypravováním k tomu přispěla. Prohlásila, že není Ellis Glennem, mužem, ale že je dvojčetem úplně podobným podvodníkovi, kterého nyní kryje. Slibila, že o záhadném svém životě sepíše knihy.

Veliká objednávka.

Byli jsme mile překvapeni, když zvěděli jsme, že tento týden pan Jos. Triner, chvalně známý výrobitel Léčivého Hořkého Vína, zaslal plný železniční vagon tohoto výtečného výrobku svého na východ. To jest nejvýmluvnějším důkazem obliby a rozšíření tohoto čistě přírodního léku, který rychle nabývá půdy mezi všemi národy této země. Jest to vskutku znamenitý prostředek ve všech chorobách žaludku a krve, který každému člověku prospěje a žádnému neuškodí. Komu jest třeba tělesné síly a dobré chuti k jídlu, ten nenalezne léku lepšího nežli jest právě Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Ono osvěží a sesílí žaludek; ono obnoví, vyčistí a obohatí krev; ono zocelí svaly; ono usadí a upevní nervy; ono udrží zdraví a prodlouží život. V lékárnách. Přímě zařte jediný výrobitel, Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Dejte pozor, abyste nekoupili nápodobných hořkých vín. Doufáme, že v krátce nebude rodiny, aby neměla stále v domácnosti tento nejlepší lék český.

Novinky z Farwell, Neb.

Dne 26. srpna.

Josefa Tomana není více! V úterý, 15. srpna, bylo jej v St. Paul vidět naposled. Do St. Paul přijel se svým synem, ale nezdržel se tam dlouho a vrátil se pěšky obvyklou svou cestou k domovu, totiž po trati přes most B. & M. dráhy. Když přišel domů, vešel do své ložnice a za nedlouho na to vyšel ven s revolverem v ruce. Na to pak vypálil jednu ránu do vzduchu a druhou si veňnal do pravého spánku, tak že byl okamžitě mrtev.

Josef Toman byl zde skoro první osadník a kdo jej znal, měl jej každý rád, neb byl dobrého srdce a mírné povahy. Josef Toman byl ryzí Čech a za českou řeč se nikdy nestyděl, ač zde byl takřka vyrostlý. Každému vždy upřímně poradil. K sebevraždě dohualy jej neutěšené poměry domácí. Kdo ubožáka znal, nikdo by byl neřekl, že skončil sebevraždou, neb byl vždycky duchaplný a samý humor. A což ta usmlívavá tvář!

V okrese Howard bydlel 33 roky. Do Ameriky přijel se svými rodiči před 45 lety jako malý chlapec. Narodil se v Kutné Hoře v kraji čáslavském v Čechách a byl starý 36 roků. Josef Toman byl dvakrát ženat. S první ženou měl tři syny, Václava, Josefa a Viléma, s druhou pak jednoho chlapečka. Zemřelý kraján byl pochován na hřbitov st. paulský za hojných účastí občanstva. John Horký.

Krásný obraz "Mistr Jan Hus loučící se s přáteli svými před upálením v Kostnici," dávkou za 40 centů jako premiér k Pokroku.